

Příloha č. 2 Doslovný přepis rozhovoru s KP 6

Začala bych první obecnější otázkou. Vyhledáváte aktivně možnosti zaměstnat ve vašem zařízení osoby se zdravotním postižením?

Obecně. No .. *(rozmýšlel se)* .. ,že bych měla pokyn, že někoho takového hledáme, tak to ne. Ale asi v rámci náhradního plnění, že každá organizace musí mít zaměstnaný nějaký počet osob se zdravotním postižením. Musí být osoba zdravotně znevýhodněná, tak v rámci toho odebíráme obědy od firmy, která zaměstnává těchto zaměstnanců víc. Tak jediné v rámci toho náhradního plnění to splňujeme *(přítakala jsem)*. Úplně takhle nevyhledáváme.

Takže vás tedy jako první oslovila nezisková organizace?

Přikývl hlavou

A jakou formou došlo k prvnímu kontaktu ze strany neziskové organizace kvůli zaměstnání potenciálního zaměstnance?

No to si už ani nevzpomenu. To si myslím, že asi paní ředitelka obdržela email nebo tak. Myslím, že pan manažer byl takový docela iniciativní. Asi telefonoval a nějak to bylo přes něho. Ale, jak to bylo přesně nevím.

To vůbec nevadí. Takže přesně nevíte, co jste se dozvěděli při prvním kontaktu? Ať už to bylo mailem nebo telefonicky. Třeba nějaké informace o organizaci nebo projektu?

(Dívala se do svých materiálů) No já si myslím, že to byly roztráštěné informace. Obdržela je paní ředitelka a ta to přeposlala mně.

Takže to bylo tedy mailem?

Jo. Pak já jsem se do toho víc zapojila *(odmlčela se)*. Přišel pan manažer a byl tady víckrát. Asi dvakrát možná *(přítakala jsem)* pak přišla i ta asistentka. Přišli a seznamovali nás se vším. Informace byly takové, že dostaneme, nebo jestli bysme zaměstnali osobu s poruchou autistického spektra v rámci nějakého projektu, který bude půlroční. A pak to bylo o tom, jaká má specifika ta osoba, která tady bude zaměstnaná,

a pak už to bylo o tom, že to je na nově vzniklé místo, což byl hned jako první problém. Musíte vymýšlet nově vzniklé místo, musíte mu napsat náplň práce (*kývla jsem hlavou*). Musíte ve vašem systému, kdy máme nepřetržitý provoz dát nějaký jednosměrný provoz. Asi na nějaký čtyři hodiny. Musíte najít té osobě s poruchou autistického spektra někoho, s kým bude pracovat. Ono je to velice těžké někoho v nepřetržitém provozu najít, aby tady byl pořád stále ve stejnou dobu. (*podívala se na mě*)

Měla jste nějaké informace o Aspergerově syndromu nebo poruchách autistického spektra před samotným oslovením neziskovou organizací a zaměstnáním klienta?

Ne, ne. Autismus (*zamyslela se a dívala se z okna*), ... chodila jsem na stáže do Effety, takže tam jsem měla kontakt s lidma s autismem. Pro mě je téma poruch autistického spektra, tak široké téma ... nevím, co si z toho mám vybrat a úplně ho nechápu. Nejsem ten, kdo má úplný vhled to této problematiky. Pak to byla taková osobní zaangažovanost, kdy jsem si řekla, že v mém okolí se teď vyskytuje rodina, která má dítě s autismem, tak jsem si řekla, že to udělám i kvůli nim. Že to zkusím (*usmála se*).

Takže, co vás vedlo nebo motivovalo ke spolupráci s neziskovou organizací, že vytvoříte nové pracovní místo?

Co nás vedlo .. (*přisunula se ke stolu*) já myslím, že nás vedlo to, že jsme si řekli, že chceme pomoci. Dáme šanci této slečně. Brali jsme ohled i na její rodinu. Aby rodina viděla, že jejich dítě někam patří.

Jak probíhal úplně první kontakt s Eliškou? A kdo u něj byl ze strany vašeho zařízení a neziskové organizace?

Za nás jsem u toho byla já a paní staniční. Za APLU tady bylo víc lidí, myslím, že tady byla asistentka a paní Šálovská (*poznámka: koordinátorka projektu*). Asi obě a asi taky manažer, ale to nevím, to si nevzpomenu, jestli tady byl i on.

A co se během prvního kontaktu událo?

No myslím, že asi skoro nic. Doteď je to předem všechno domluvené a klientka je s tím až pak seznamována. Takže v tu chvíli jsme jí zeptaly (*přemýšlela*) na studium, a pak už jsme si teda řekly, že ji přijmeme v rámci toho projektu (*přikývla jsem hlavu*)

a to bylo si celé. Ona řekla, že o to má velký zájem a že by to chtěla dělat. Ale už si moc nevzpomínám.

Provedly jste ji například i po zařízení? Nebo to bylo spojeno až s nástupem do zaměstnání?

Já si myslím, že to bylo až s nástupem. Až nastoupila, tak s ní chodila její asistentka. A pak si to tady tak osahávala.

A toto setkání, kdy jste viděla klientku poprvé, proběhlo před nástupem do zaměstnání nebo ten první den, kdy nastoupila?

Před nástupem do zaměstnání.

Co pro vás bylo rozhodujícím faktorem, když jste se setkali a věděli jste, jakého klienta tu budete mít, že jste ho ve finále opravdu zaměstnali?

Když jsme klientku viděli, tak jsme si řekli, že když přišla k nám se představit. Komunikovala s námi, tak prostě vypadala, že to zas tak zásadní problém nebude. Tak jsme si řekli, že jí šanci dáme. *(přítakala jsem)*

Jak jste vybírali pracovní místo pro klientku? Byla předem připravena náplň práce, kterou by vykonávala nebo jste jí přizpůsobily práci?

No (chvíli přemýšlela) ... my jsme jí tu práci prostě přizpůsobily. On tady byl, takový nástřel toho coby mohla dělat, protože tady nějaká podobná pozice dřív byla. Ale měla větší náplň práce. Klientce jsme to hodně ořezali. Jenom to nejnütnější, aby se zaběhla. Začínala opravdu na minimu, pak jsme to postupně, tak trochu rozšiřovali. Do podoby, ve které je to teď, kterou po ní chceme, aby vykonávala.

Když se poté zaměřím, přímo na zaměstnávání klienta. Nabídla vám nezisková organizace nějakou podporu při nástupu do zaměstnání osoby s AS?

Zamyslela se a podívala se na mě.

Například finanční podporu, osobního asistenta, který by chodil sem s klientkou?

Ano to nám APLA nabídla *(odmlčela se)*.

Nebo například i proškolení zaměstnanců.

Ano to nám nabídli taky. Byla tady asistentka. Ta, co chodila s klientkou. Zpracovala jí pěkné harmonogramy práce. Říkala jsem si, že všechno už nemůžu dělat sama, tak ať mi někdo pomůže. A ona mi opravdu pomohla. To nemůžu říct, že ne. Ten zájem prostě byl. To určitě ano. Ona nám tady udělala ten seminář, seznámila nás s tím, co má klientka za poruchu. Jak se s ní máme komunikovat a přistupovat. Jak to dělat. Klientka ty harmonogramy měla moc pěkné. To se opravdu hodně snažila a klientce to hodně pomáhalo.

A dostávali jste i finanční podporu na Elišku?

(Přikývla) Dostali jsme nějaký obnos na půl roku, a z toho se jí měla vypočítat mzda.

Jak probíhá vaše spolupráce s neziskovkou během samotného zaměstnání klienta? Vy jste říkala, že tady s ní byla asistentka. Byly jste domluvené na nějakém pravidelném předávání informací?

Tak my jsme byly domluvené, že když bude problém, tak budu volat. Nebo když ta asistentka bude mít něco, tak bude volat. Ve chvíli, kdy já jsem měla nějaký problém, tak jsem asistentce volala, a pak jsme ho nějak řešily. To, co se týkalo klientky, jsme řešily přes asistentku. A co se týkalo projektu a nějakých problému s financováním nebo nějak papírově, tak to jsme řešili s manažerem.

Když se nyní dostaneme k vyhodnocení spolupráce, byla jste spokojená s podporou, kterou vám nezisková organizace při zaměstnání klientky poskytla?

No takhle já (*zamyslela se*) z mé strany asi ano. Myslím si, že byl trochu problém na konci projektu, když končil. Já jsem byla iniciátor, kdo inicioval, co budeme dělat dál. A myslela jsem si, že by mi třeba APLA mohla dát nějaký možnosti. Vymyslet, jak tu klientku, teda dál zaměstnat. Já jsem přišla s nějakýma návrhama. Jak to udělat, a vlastně ty paní z APLY mi řekly super, tak to takhle zkusíme. Možná je to jenom to, že já sama osobně jsem potřebovala podpořit v tom, abych to mohla podpořit já tady. A musela jsem strávit nějaký čas nad tím, že jsem musela vymyslet, co bude dělat. Co se týče komunikace s asistentkou, tak se zajímala a kontakt s ní je výborný.

Takže jste se rozhodli, že klientku zaměstnáte i po skončení projektu.

(Dívala se z okna) Ano. Ono je úplně jednoduchý jí říct na shledanou, že tady končí. Ono by to bylo úplně nejjednodušší. Není to, jako když přijmete zaměstnance, zaučíte ho a už vás jakoby nezajímá. Pak už kontrolujete jeho práci, pracuje samostatně. No a nad tím je teď jeden velký otazník, Je to otazník pro naši organizaci, pro naši ředitelku. My jsme vymysleli úvazek na jednosměrný provoz, který tady není a je to trochu problém. Hlavně pro naše účetnictví. Takže jsme museli zase něco vymyslet, je to specifikum.

Pomohla vám neziskovka nějakým způsobem při řešení problémových situací?

Určitě ano. To já nemůžu říct vůbec nic špatného.

A probíhalo to tak, že jste se třeba sešla s konzultantkou nebo jste to řešily přes mail?

Bylo to s konzultantkou. Když byl problém, tak to prostě vyřešila. *(usmála se)*

Došlo ke zlepšení situace?

Já myslím, že žádná nebyla nikdy nějak vyhrocená. *(přikývla jsem)* Myslím, že to měla vždycky moc hezky připravené pro klientku. Nastavené na změny. Na to všechno. Když jsme měli tu schůzku, když jsme řešily jak ji zaučit na nějaký ten provoz, který jí v rámci náplně její práce, tak to jsme se opravdu domluvili s konzultantkou na harmonogramu. Jak to uděláme a na všechno klientku zaučila a připravila. Vůbec nemůžu říct nic špatného.

Viděla byste to jako úspěšnou pomoc?

Ze strany asistentky určitě. Kdyby mi sem APLA jenom klientku hodila a řekla: „Tak tady ji máte a dělejte si s ní, co chcete.“ Tak to bysme nezvládli. To, že tady ta asistentka prostě byla a vypracoval ty harmonogramy. Sledovala její práci, a potom si s ní o tom někde povídala. Zaučila, tak to bysme bez ní určitě nedali.

Vy jste říkala, že klientku nadále budete zaměstnávat.

Ano. My jsme řekli, že to uděláme, protože širší vedení hospice se rozhodlo, že by opravdu tu šanci dostat měla. Takže jsme to udělali. Jak to bude dál, to uvidíme.

A co vás k tomu vedlo, že si ji tu necháte i po skončení podpory?

(usmála se) Já bych vám řekla, že jenom dobré srdce. To, že klientka vypadá, že zvládá tu práci. Že tu šanci by asi dostat měla. Proto jsme si řekli, že to uděláme.

Můžete se i nadále obracet se na neziskovku kdyby nastal nějaký problém?

No asistentka mě ujistila, že ano. Že je klientka v rámci nějakého rehabilitačního programu. Takže to mně spadl úplně kámen ze srdce. *(zasmála se)*

Vím, že jste mluvila o náročnosti vysoké náročnosti provozu ve vašem zařízení. Ale dovedla byste si představit, že byste zaměstnali do budoucna další osobu s Aspergerovým syndromem?

Ne, tak to už asi ne. Ne že bych měla s klientkou nějaké problémy. To vůbec ne, ale myslím si, že pro organizaci našich rozměrů nám bohatě stačí jeden člověk s touto diagnózou.

Já vám moc děkuji za to, že jste si na mě udělala čas. Na shledanou.